

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Læs, når det kommer på tryk, hvad jeg sagde. Jeg dømte ikke på forhånd, men jeg bad om, at sagen blev ført til doms med Erik Ninn-Hansen. Jeg er enig i, det er en skandale, at mange mennesker må vente længe på at få deres sag ført til doms. Og så må vi gøre noget ved dét, men det gør vi ikke ved at begynde at droppe sager. Skal vi til at trække lod om, hvilke sager der skal for retten, og hvilke der ikke skal? Det med, hvad det koster, vil jeg slet ikke kommentere.

Til fru Kirsten Jacobsen: Jeg sagde ikke, at Erik Ninn-Hansen skal dømmes for andet end det, han faktisk har ansvaret for. Jeg tillod mig bare at gøre opmærksom på baggrunden for sagen og alvoren i den, for der var nemlig nogle mennesker, der døde af, at de blev administrativt nedprioriteret i et dansk ministerium. Det er sådan set vigtigt nok at huske på, at sådan var det, og så kan man godt kalde det at vende sagen på hovedet. Jamen så lad mig vende sagen på hovedet i forhold til den måde, man normalt diskuterer på i dette Ting. Altså, hele sagen omkring vores statsminister – tidligere statsminister – hvor det ikke var hans ansvar, og de konsekvenser, som det havde for nogle mennesker på Sri Lanka, der var det vigtige, men derimod hvornår han havde sagt noget og hvornår ikke. Ligeledes med Erik Ninn-Hansen, dér er det også helt nede i, hvor mange kroner det koster at have en retssag kørende, der er det afgørende i stedet for, hvad der er de store principper, og baggrunden for, at det blev så alvorlig en sag.

(Kort bemærkning).

Hans Engell (KF):

Jeg skal svare hr. Torben Lund og hr. Bjørn Elmquist, der stillede mig et spørgsmål, som jeg anser for totalt usandsynligt, nemlig et spørgsmål, der gik på, om den situation, at Retslægerådet måtte nå frem til, at Erik Ninn-Hansen pludselig skulle blive så rask, at han kunne give møde i retten, ville få konsekvenser for sagens videreførelse. Det ligger jo i sagens natur, at så ville sagen fortsætte, men jeg anser det for usandsynligt, for jeg har brugt tid på, som jeg ved at hr. Torben Lund og også andre har gjort, at sætte mig ind i Retslægerådets grundige vurderinger og de lægelige rapporter, der ligger til grund, og jeg må sige, at jeg synes, hr. Torben Lund og hr. Bjørn Elmquist klynger sig til meget lidt i de udtalelser, der er fremkommet.

Det var også derfor, jeg sagde, at jeg mener, det er at vende hele sagen på hovedet, for det, det drejer sig om, er ikke spørgsmålet, om Erik Ninn-Hansen pludselig skulle gå hen og blive så rask, at han kan møde op i retten. Nej, det sandsynlige er, at Retslægerådet vil nå frem til den samme vurdering som nu, og at Rigsretten muligvis – det er jo rettens afgørelse – vil nå frem til den afgørelse, at så må man udsætte sagen på ny. Derved ligger spørgsmålet igen på Folketingets bord, fordi det er Folketinget, der har rejst sagen, eller rettere et flertal i Folketinget. Det er dér, jeg synes, det er langt mere interessant at diskutere, om det så virkelig er flertallets opfattelse, at så skal denne sag opretholdes i de kommende 5-6 år med de menneskelige, økonomiske og mange andre konsekvenser og med en befolkning, som vil sige: Hvad i alverden tænker de dog på? Hvad tænker det folketingsflertal på, som formelt vil have en rigsretssag stående i fem år, som reelt er afsluttet?

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Jeg vil gerne for at følge op på det, hr. Hans Engell sagde, og uden at være spurgt af hr. Torben Lund eller hr. Bjørn Elmquist, sige, at skulle den situation komme til at foreligge, som man lagde op til hr. Hans Engell at svare på, så vil jeg forsikre, at jeg selv og en lang række af mine kolleger i Venstres folketingsgruppe stedse vil arbejde for, at denne sag bliver standset af de grunde, vi altid har haft.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Til hr. Svend Aage Jensby: Det var også derfor, vi overhovedet ikke rettede spørgsmålet den vej, for dér er jeg klar over, at det er et spørgsmål om mod, hvad man vil gøre, men jeg stillede et spørgsmål til hr. Hans Engell, og jeg takker for besvarelsen.

Men nu synes jeg, at hr. Hans Engell citerer forkert fra Retslægerådets udtalelse. Jeg skal ikke stå og citere den her, men så usandsynligt, som det blev gjort til i hr. Hans Engells udlægning, fremstiller Retslægerådet det ikke. Men jeg er glad for svaret, og det ender måske med, at hr. Hans Engell så også i givet fald ville stemme for og gå ind for, at sagen kørte færdig, for det var faktisk det, jeg troede der lå i svaret til mig. Men vi har fået klarhed over det synspunkt. Tak for det.